

«Anem a l'essencial
i ajudem allà on més
ens necessiten»

PARAULES de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Una multitud que no deixa Jesús tranquil

Cal fer un gest de confiança i respondre amb afecte a l'ofertament que se'ns fa, tan ple de gratuïtat. Es tracta d'un aliment que perdura i que prové d'Algú que ens estima. La resposta, la proporciona la fe i podem donar-la arran de les paraules que sant Pau adreça als efesis: «**Us dic, i us urgesc pel Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans, que es guien per criteris que no valen**» (Ef 4,17). Ens diu també: «**renovau espiritualment el vostre interior i revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat**» (Ef 4,23-24). Aquesta nova naturalesa, ja la tenim des de la nostra incorporació a Crist pel baptisme i és el do gratuït de la presència del Senyor en cadascú de nosaltres i en la seva Església, fet «pa», aliment necessari per al nostre camí de cada dia.

Tant el *Poble de Déu* en el desert (Ex 16,2-4.12-15) com la *multitud famolenca* que no deixa Jesús tranquil (Jn 6,24-35), reben una resposta que vol obrir-los a una dimensió nova en la vida. No podem viure pendants d'un aliment amb data de caducitat, aferrats a allò més immediat i moridor. **Ho estam experimentant en aquest temps de pandèmia global, quan ens adonam que hem de fer l'esforç anar a l'essencial i ajudar allà on més ens necessiten.** Hi ha qui està descobrint l'engany de tantes hores de la vida dedicades per complet a

la compravenda d'objectes superflus, entretinguts en un anar i venir sense objectiu, només pel plaer que dona l'ús abusiu del que adquirim amb diners. Ens hem de decidir per voler tornar a *una normalitat que no caigui en aquestes tendències d'abans.*

Mirem-ho a tot nivell, des del més particular fins al més universal, donant prioritat a la necessitat d'un fort compromís social. Com diu Benet XVI, «*la via solidària cap al desenvolupament dels països pobres pot ser un projecte de solució de la crisi global actual*». La constatació és que «*la fam no depèn tant de l'escassetat material com de la insuficiència de recursos socials, el més important dels quals és de tipus institucional. És a dir, falta un sistema d'institucions econòmiques amb capacitat tant d'assegurar que es tengui accés a l'aigua i al menjar de manera regular i adequada des del punt de vista nutricional, com d'afrontar les exigències relacionades amb les necessitats primàries i amb les emergències de crisis alimentàries reals, provocades per causes naturals o per la irresponsabilitat política nacional i internacional [...], començant primer de tot pel dret primari a la vida*» (*Caritas in veritate*, 27). Jesús ha donat de menjar a molta gent i per això encara el cerquen. Vol que el sentit de la seva recerca vagi mes enllà del seu interès material. Demana l'adhesió creient a Ell, l'únic que pot donar un aliment que perdura.

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Una multitud que no deja a Jesús tranquilo

Hay que hacer un gesto de confianza y responder con afecto al ofrecimiento que se nos hace, tan lleno de gratuidad. Se trata de un alimento que perdura y que proviene de Alguien que nos ama. La respuesta, la proporciona la fe y podemos darla a raíz de las palabras que san Pablo dirige a los efesios: «*Os digo que no andéis ya, como es el caso de los gentiles, que andan en la vaciedad de sus criterios*» (Ef 4,17). Nos dice también: «Dejad que el Espíritu renueve vuestra mentalidad, y vestíos de la nueva condición humana, creada a imagen de Dios: justicia y santidad verdaderas» (Ef 4,23-24). Esta nueva naturaleza, ya la tenemos desde nuestra incorporación a Cristo por el bautismo y es el don gratuito de la presencia del Señor en cada uno de nosotros y en su Iglesia, hecho «pan», alimento necesario para nuestro caminar de cada día.

Tanto el *Pueblo de Dios* en el desierto (Ex 16,2-4.12-15) como la *multitud hambrienta* que no deja a Jesús tranquilo (Jn 6,24-35), reciben una respuesta que quiere abrirlos a una dimensión nueva en su vida. No podemos vivir pendientes de un alimento con fecha de caducidad, pegados a lo más inmediato y perecedero. **Lo estamos experimentando en este tiempo de pandemia global, cuando nos damos cuenta de que tenemos que hacer el esfuerzo de ir a lo esencial y ayudar donde más nos necesitan.** Hay quien está descubriendo el engaño de tantas horas de la vida dedicadas por completo a la compra-venta de objetos superfluos, entretenidos en un ir y venir sin objetivo, solo por el placer que da el uso abusivo de lo que adquirimos con dinero. Tenemos que decidirnos por querer volver a una *normalidad que no caiga en esas tendencias de antes.*

Mirémoslo a cualquier nivel, desde el más particular hasta el más universal, dando prioridad a la necesidad de un fuerte compromiso social. Como dice Benedicto XVI, «*la vía solidaria hacia el desarrollo de los países pobres puede ser un proyecto de solución de la crisis global actual*». La constatación es que «*el hambre no depende tanto de la escasez material cuanto de la insuficiencia de recursos sociales, el más importante de los cuales es de tipo institucional. Es decir, falta un sistema de instituciones económicas con capacidad tanto de asegurar que se tenga acceso al agua y a la comida de manera regular y adecuada desde el punto de vista nutricional, como de afrontar las exigencias relacionadas con las necesidades primarias y con las emergencias de crisis alimentarias reales, provocadas por causas naturales o por la irresponsabilidad política nacional e internacional [...], comenzando ante todo por el derecho primario a la vida*» (Caritas in veritate, 27). Jesús ha dado de comer a mucha gente y por eso todavía lo buscan. Quiere que el sentido de su búsqueda vaya más allá de su interés material. Pide la adhesión creyente a Él, el único que puede dar un alimento que perdura.

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 2.

Dilluns de la setmana XVIII.

Mare de Déu dels Àngels, sant Eusebi de Vercelli, sant Pere Julià Eymard, sant Esteve I papa. Missa: Nm 11, 4b-15; Sal 80, 12-17; Mt 14, 13-21.

Dimarts, 3.

Dimarts de la setmana XVIII.

Sant Eufroni, sant Pere d'Anagni, sant Martí eremita. Missa: Nm 12, 1-13; Sal 50, 3-6. 12-13; Mt 14, 22-36.

Dimecres, 4.

Sant Joan Maria Vianney,

sant Aristarc, sant Onofre. Missa: Nm 13, 1-2. 25 - 14, 1. 26-29. 34-35; Sal 105, 6-7a. 13-14. 21-23; Mt 15, 21-28.

Dijous, 5.

Dijous de la setmana XVIII.

Dedicació de la basílica de Santa Maria la Major, santa Nonna, sant Emigdi. Missa: Nm 20, 1-13; Sal 94, 1-2. 6-9; Mt 16, 13-23.

Divendres, 6.

Transfiguració del Senyor,

sants Just i Pastor, sant Hormisdès papa. Missa: Dn 7, 9-10. 13-14 / 2Pe 1, 16-19; Sal 96, 1-2. 5-6. 9; Mc 9, 2-10.

Dissabte, 7.

Dissabte de la setmana XVIII.

Sant Sixt II papa, sant Gaietà de Tiene, santa Afra. Missa: Dt 6, 4-13; Sal 17, 2-3a. 3bc-4. 47. 51b; Mt 17, 14-20.

Diumenge, 8.

Diumenge XIX de durant l'any i setmana III del saltiri.

Sant Domènec de Guzman, sant Ciríac, sant Marí. Missa: 1R 19, 4-8; Sal 33, 2-9; Ef 4, 30 - 5, 2; Jo 6, 41-51.

SANTUARI DE LLUC estiu 2021

busseja la serra

Nedar a la piscina entre muntanyes, descobrir infinits camins màgics, escoltar la natura al Jardí Naturalista, gaudir de la cuina local a Sa Fonda.

Sentir que estàs de vacances i sentir que estàs a ca teva.

PREUS ESPECIALS per a residents

www.lluc.net

Amb totes les mesures de seguretat i complint els protocols contra la COVID19

www.lluc.net
971 871525
info@lluc.net

AQUESTA I MÉS INFORMACIÓ

bisbat de mallorca

@bisbatmallorca

www.bisbatdemallorca.org

bisbat de mallorca

@bisbatdemallorca

www.agenciabaleria.org

EDITA: Secretaria de Comunicació C/. Seminari, 4 3r pis / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 21 46 01 / mcs@bisbatdemallorca.org

DIRECCIÓ: Bisbat de Mallorca / www.bisbatdemallorca.org

IMPRIMEIX: Serveis Gràfics Eugeni - C/. Seminari, 4 / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 24 49 79 / tgeugeni@gmail.com / Dipòsit legal: PM 696/1986

Concert de Studium, Cor de cambra a la basílica del Santuari de Lluç

El concert va ser a benefici de la construcció de l'aula de natura del Jardí Naturalista de Lluç

El passat divendres 2 de juliol a la basílica del Santuari de Lluç, es va fer un concert a benefici de la construcció de l'aula de natura del Jardí Naturalista de Lluç. Studium, Cor de cambra va interpretar obres de Gounod, Rossini, Whitacre, Todd, Fauré, Schumann, entre d'altres. L'aula educativa es destinarà en especial a la infància i joventut en situació de desprotecció, vulnerabilitat, risc i/o exclusió social.

La presència de la Mare de Déu de Lluç a Mallorca (X) Palau Episcopal.

Jordi Llabrés i Sans.

Atès que els bisbes de Mallorca sempre han professat estima a la Mare de Déu de Lluç i amb veritable escreix n'han promogut la devoció, no és estrany que trobem una reproducció fidelíssima de la Santa Figura que es venera en el santuari primari, tot presidint la capella del Palau Episcopal. Cal tenir en compte la importància que té aquest petit recinte sagrat enmig de Cal Bisbe. Els pastors de la nostra Diòcesis hi celebren de manera particular l'Eucaristia i hi acudeixen per a la pregària personal i l'oficial de la Litúrgia de les Hores. Per tant, podem assegurar que la capella del palau ha estat i ve a ser com el petit *sancta sanctorum* dels membres que han format l'episcopologi mallorquí. Els orígens i edificació del Palau es remunten a l'establiment definitiu de la seu episcopal de Mallorca durant el pontificat de Ramon de Torrella, primer bisbe de Mallorca. Històricament l'oratori estava ubicat al nivell del carrer i amb accés directe a aquest. La primitiva construcció que encara subsisteix, dedicada a l'apòstol Sant Pau i datada entorn del 1400, s'integra actualment al Museu d'Art Sacre de Mallorca. Ja en el segle XVIII i a partir de la reforma barroca que havia engegat el bisbe Fra Simó Bauçà i Salas i que, després, consolidà el bisbe Fra Benet Panyelles i Escardó, la capella fou traslladada en dependències més privades de la planta noble. La seva construcció es contemporània a la gran *Sala dels Bisbes* on s'hi exposen els retrats de tots els que han estat titulars de la seu mallorquina, la *Sala del Trono* i altres dependències que, sens dubte, donen prestància a l'edifici. Sembla que durant el pontificat del bisbe Pere Joan Campins i Barceló es va promoure la redecoració de tot aquest espai de la capella, incorporant-hi el mobiliari actual i l'adornament del petit absis que el presideix. Tot i que aquest prelat mallorquí, sigui considerat com un dels més devots de la nostra Moreneta, se l'hagi anomenat "el bisbe de Lluç" i una figura monumental de bronze, situada just al davant de la basílica lucana, perpetui aquesta veneració, mai dedicà la capella a la Mare de Déu de Lluç.

Aleshores prengué per titular la Puríssima Concepció, patrona de Mallorca. Un altre bisbe, el seu antecessor, Jacint Maria Cervera, qui esdevingué el més ferm defensor dels drets del santuari davant confiscacions d'ordre governamental i en procurà la custòdia a la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors (1891-2019), es feu retratar al devora de la Santa Figura com a testimoni fefaent de l'amor que li professà durant tot el seu pontificat. És rellevant la visita que la figura autèntica de la Verge Lucana va fer al Palau Episcopal la nit de dia 26 d'agost de 1964 per tal de reconfortar al bisbe Jesús Enciso Viana que

es trobava agonitzant. Ell mateix uns dies abans havia promès que si es recuperava peregrinaria al seu santuari. Donades les circumstàncies en què es trobava i davant la improbabilitat que allò pogués succeir, la comunitat de Lluç decidí que fos la mateixa Mare de Déu que abandonàs de manera extraordinària el seu cambril per unes hores i s'avançàs a aquell encontre desitjat. Baixà acompanyada del P. Prior, de diversos col·legials i d'alguns *Blauets* que dins la mateixa cambra del malalt entonaren diversos himnes marians que van complaure i consolar el prelat agonitzant. La recerca de la presència de la Verge Lucana arreu de Mallorca ens ha permès poder datar la imatge que actualment presideix l'oratori episcopal. Dia 5 de setembre de 1965, a les portes de la *Diada*, la festa més solemne que se celebra a Lluç en honor de la Mare de Déu, es reuní en el mateix santuari l'associació d'Antics *Blauets* per a la seva assemblea anual. En el transcurs d'aquesta es prengué la determinació de fer obsequi al Palau Episcopal d'una rèplica de la Moreneta per tal que estigués sempre a prop dels prelats mallorquins. Acabada la reunió baixaren fins a Ciutat per acompanyar-la "un seguici de patges de la *Regina Montis Lucani*" format pel P. Prior, alguns col·legials, aleshores missioners dels Sagrats Cors, representació d'Antics *Blauets* i representació de *Blauets*.

Lectura del llibre de l'Èxode

16, 2-4. 12-15

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam». El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no lo que jo els man. He sentit aquestes murmurations del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: "Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu", i sabreu que jo, el Senyor, som el vostre Déu». Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guàtlars que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvai, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir 'Què és això?' Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor vos dona per aliment».

Salm responsorial (salm 77)

El Senyor els donà el seu blat celestial.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

4, 17. 20-24

Vos dic, i insistesc en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no tenen cap valor, no és això allò que aprenen els deixebles de Crist: vosaltres l'heu escoltat a ell i us han ensenyat a viure segons ell; sabeu que la veritat segons Jesús, deixant la conducta anterior, ens porta a despullar-nos de l'home antic desfigurats pels desigs enganyosos, i a renovar-nos espiritualment revestint-nos de l'home nou, d'aquell mateix home, just i vertaderament sant, que Déu creà a imatge seva.

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 24-35

Quan la gent va sobre que Jesús no hi era ni tampoc els seus deixebles, s'embarcaren i anaren a Cafarnaüm a cercar Jesús. Quan el trobaren a l'altra banda de la mar, li preguntaren: «Rabí, ¿quan heu vingut?» Jesús els respongué: «Vos ho dic amb tota veritat: vosaltres no em cercau per allò que signifiquen els prodigis que heu vist, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat satisfets. No us afanyeu tant per aquest aliment que es consumeix, sinó pel que dura sempre i dona la vida eterna, per l'aliment que el Fill de l'home us proporciona. Pensau que és Déu, el Pare qui l'acredita». Ells li demanen: «¿Què hem de fer per complir allò que Déu vol?» Jesús els respon: «Allò que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat». La gent digué a Jesús: «¿Quin signe prodigiós ens donau perquè nosaltres vos creguem? ¿Què podeu fer? Els nostres pares, estant en el desert, menjaren el manà, tal com diu l'Esclat: «Els donà l'aliment del seu blat celestial». Jesús els respongué: «Vos ho dic amb tota veritat: El pa que us va donar Moisès no era de ver el pa del cel, però el meu Pare sí que us dona l'autèntic pa del cel. El pa de Déu és el que baixa del cel per donar la vida al món». Li diuen: «Senyor, donau-nos sempre pa d'aquest». Els diu Jesús: «Jo som el pa que dona la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.»

Lectura del llibre del Èxode

16, 2-4. 12-15

En aquellos días, la comunidad de los israelitas protestó contra Moisés y Aarón en el desierto diciendo: -¡Ojalá hubiéramos muerto a manos del Señor en Egipto, cuando nos sentábamos alrededor de la olla de carne y comíamos pan hasta hartarnos! Nos habéis sacado a este desierto para matar de hambre a toda la comunidad. El Señor dijo a Moisés: -Yo haré llover pan del cielo: que el pueblo salga a recoger la ración de cada día; lo pondré a prueba a ver si guarda mi ley o no. He oído las murmuraciones de los israelitas. Diles de mi parte: «Al atardecer comeréis carne; por la mañana os hartaréis de pan; para que sepáis que yo soy el Señor Dios vuestro. Por la tarde una banda de codornices cubrió todo el campamento; por la mañana había una capa de rocío alrededor de él. Cuando se evaporó la capa de rocío, apareció en la superficie del desierto un polvo parecido a la escarcha. Al verlo, los israelitas se dijeron: -¿Qué es esto? Pues no sabían lo que era. Moisés les dijo: -Es el pan que el Señor os da de comer.

Salmo responsorial (salmo 77)

El Senyor les dio pan del cielo.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

4, 17. 20-24

Hermanos: Esto es lo que digo y aseguro en el Señor: que no andéis ya, como es el caso de los gentiles, que andan en la vaciedad de sus criterios, Vosotros, en cambio, no es así como habéis aprendido a Cristo, si es que es él a quien habéis oído y en él fuisteis adocotrados, tal como es la verdad en Cristo Jesús. Cristo os ha enseñado a abandonar el anterior modo de vivir, el hombre viejo corrompido por deseos de placer, a renovaros en la mente y en el espíritu. Dejad que el Espíritu renueve vuestra mentalidad, y vestíos de la nueva condición humana, creada a imagen de Dios: justicia y santidad verdaderas.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

6, 24-35

En aquel tiempo, cuando la gente vio que ni Jesús ni sus discípulos estaban allí, se embarcaron y fueron a Cafarnaüm en busca de Jesús. Al encontrarlo en la otra orilla del lago, le preguntaron: -Maestro, ¿cuándo has venido aquí? Jesús les contestó: -Os lo aseguro: me buscáis no porque habéis visto signos, sino porque comisteis pan hasta saciaros. Trabajad no por el alimento que perece, sino por el alimento que perdura, dando vida eterna, el que os dará el Hijo del Hombre; pues a éste lo ha sellado el Padre, Dios. Ellos le preguntaron: -¿Cómo podremos ocuparnos en los trabajos que Dios quiere? Respondió Jesús: -Este es el trabajo que Dios quiere: que creáis en el que él ha enviado. Ellos le replicaron: -¿Y qué signo vemos que haces tú, para que creamos en ti? Nuestros padres comieron el maná en el desierto, como está escrito: «Les dio a comer pan del cielo.» Jesús les replicó: -Os aseguro que no fue Moisés quien os dio pan del cielo, sino que es mi Padre quien os da el verdadero pan del cielo. Porque el pan de Dios es el que baja del cielo y da vida al mundo. Entonces le dijeron: -Señor, danos siempre de ese pan. Jesús les contestó: -Yo soy el pan de vida. El que viene a mí no pasará hambre, y el que cree en mí no pasará nunca sed.

Comentari de l'Evangelí